

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **D. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 lutego 2015 r.

zażalenia D. G. na zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 listopada 2014 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt IV Ka [...] utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 czerwca 2011 r., sygn. akt XII K [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku D. G. o wznowienie postępowania, ponieważ wnioskodawczyni wezwana w trybie art. 120 k.p.k. do usunięcia braku formalnego pisma, poprzez dopełnienie wymogu przewidzianego w art. 545 § 2 k.p.k., nie zastosowała się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie wnioskodawczyni złożyła zażalenie podnosząc, że pozbawia ono skarżącą prawa do sądu i prawa do obrony oraz rzetelnego rozpatrzenia sprawy. W uzasadnieniu swojego stanowiska skarżąca uznała, iż jej dotychczasowy obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu wznowieniowym

adwokat Ł. K. sporządzając opinię prawną w tej sprawie w sposób rażąco naruszył swoje obowiązki procesowe, albowiem opinia ta dotknięta jest brakami, sygnalizującymi nieznajomość orzecznictwa ETPCz oraz uchwał Sądu Najwyższego dotyczących podstaw wznowienia postępowania oraz nacechowana jest elementami urzędniczego poświadczenia nieprawdy w rozumieniu art. 271 § 3 k.k. i art. 231 § 2 k.k. i została sporządzona bez należytego zapoznania się obrońcy z aktami sprawy. W konsekwencji skarżąca uznała, że nie zostało wykonane zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 sierpnia 2014 r., którego treść pozostaje w opozycji do zaskarżonego zarządzenia, mającego charakter czynności fasadowej, skoro organowi procesowemu znany jest fakt, iż przebywając w warunkach izolacji więziennej D. G. nie jest w stanie opłacić adwokata z wyboru. Niezależnie od tego autorka zażalenia dopatrywała się szeregu nieprawidłowości w pracy sędziów, prokuratorów i adwokatów, którzy mieli kontakt z jej sprawą informując, że uchybienia te są przedmiotem postępowań przygotowawczych prowadzonych przez jednostki prokuratury z obszaru apelacji [...] i [...].

Z istoty środka odwoławczego wniesionego przez skazaną wynika, że postuluje ona o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz rzetelne wykonanie powołanego wyżej zarządzenia z dnia 11 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie. Prawidłowość czynności procesowych dokonanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny w [...] nie budzi zastrzeżeń.

Należy przypomnieć, że zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] wyznaczył D.G. obrońcę z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanej, albo wydania opinii o braku podstaw prawnych do sporządzenia takiego wniosku, sygnalizując w uzasadnieniu tego zarządzenia możliwość kontaktu obrońcy ze skazaną (k.8). Okręgowa Rada Adwokacka w T. wskazała do przeprowadzenia tych czynności adw. Ł. K. (k.11,29). Z akt sprawy wynika, że wyznaczony adwokat dokonując czynności w trybie art. 84 § 3 k.p.k., zapoznał się z aktami sprawy objętej postępowaniem

wznowieniowym (k.66), zaś w dniu 24 października 2014 r. przesłał do Sądu Apelacyjnego w [...] sporządzoną przez siebie opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, szczegółowo argumentując swoje stanowisko w odwołaniu się do materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i uzasadnienia Sądu odwoławczego. Z treści opinii obrońcy oraz zalegającej w aktach korespondencji sądowej wynika, że obrońca badał podstawy wznowieniowe w tej sprawie, także w ramach zarzutów sugerowanych przez skazaną w trakcie przeprowadzonej z nią rozmowy w Zakładzie Karnym w G. oraz po zapoznaniu się z dokumentami dostarczonymi obrońcy w imieniu skazanej przez A. C. (k. 67 -71, 73). W konsekwencji nie można zgodzić się z D. G., iż w sprawie tej nie doszło do wykonania zarządzenia przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 sierpnia 2014 r.

Oznacza to, że w sprawie tej został zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem obrońca wyznaczony z urzędu zajmując stanowisko w przedmiocie ewentualnych podstaw wznowieniowych, bądź stwierdzając ich brak, ma pozycję autonomiczną i nie musi wyrażać w tym zakresie poglądów zbieżnych z reprezentowaną przez niego stroną, zaś sąd w takiej sytuacji nie jest obowiązany wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego rezultatu w postaci sporządzenia i podpisania przez radcę prawnego lub adwokata wniosku o wznowienie postępowania (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872,).

W związku z tym, skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny, słusznie przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] pismem z dnia 3 listopada 2014 r. wezwał wnioskodawczynię w trybie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k.73). Skazana mimo prawidłowego doręczenia jej tego pisma (k.75-76) nie usunęła w terminie sygnalizowanego jej braku formalnego, w związku z tym zaskarżone zarządzenie należy uznać za trafne,

albowiem takie postąpienie procesowe przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] znajduje podstawę normatywną w treści art. 120 § 2 k.p.k. i art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

Okoliczność, że skarżąca nie dysponuje środkami finansowymi na pokrycie kosztów obrony z wyboru, w obecnej sytuacji procesowej nie ma znaczenia, ponieważ skutkowało ona już w tym postępowaniu wznowieniowym wyznaczeniem skazanej obrońcy z urzędu, który podjął działania obrończe w ramach uprawnień przewidzianych w art. 84 § 3 k.p.k. W tych uwarunkowaniach, także pozostałe argumenty skarżącej tyczące negatywnej oceny zapadłych w jej sprawie prawomocnych rozstrzygnięć na etapie postępowania jurysdykcyjnego, nie mogły doprowadzić do uchYLENIA zaskarżonego zarządzenia, albowiem nie odnosiły się do istoty problematyki obejmującej kontrolę instancyjną zaskarżonego zarządzenia.

Marginalnie należy zauważyć, że zaskarżone zarządzenie nie tamuje skazanej ponownego wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, o ile będzie on także realizował wymogi formalne określone w art. 545 § 2 k.p.k.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.